



Sexagesima

Predikan på distans 2022-02-20.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi ber att du idag ville undervisa oss om ditt ords kraft. Hjälp oss att tro på ordet och bevara det i trogna hjärtan. Kom med din helige Ande och led oss till den eviga saligheten. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 8:46-51. (2:a årg.)

Jesus sade till judarna: ”46 Vem av er kan visa att jag skulle ha syndat? Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? 47 Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud.”

48 Judarna svarade: ”Visst har vi rätt när vi säger att du är samarier och besatt av en ond ande?” 49 Jesus svarade: ”Jag är inte besatt. Jag ärar min Far, och ni vanäras mig. 50 Jag söker inte min egen ära, men det finns en som söker den och som dömer. 51 Jag säger er sanningen: Den som bevarar mitt ord ska aldrig någonsin se döden.”

Dagens stora och viktiga ämne är *Guds ord*. I evangeliet (Luk. 8:4-15) liknar Jesus ordet vid säd som bonden sår. När säden föll på vägen kom fåglarna och åt upp den. När den föll på stengrunden fanns det inte tillräckligt med jord, och när solen sken torkade säden bort eftersom det saknades fuktighet. Inte heller bland törnena kunde säden växa. Törnena sköt snabbt upp och förkvävde säden. Endast där det fanns god jord växte säden upp och bar frukt.

Jesus förklarade sedan för lärjungarna att hans undervisning egentligen inte handlade om jordbruk utan om Guds eget ord och det andliga livet. Jesus talade i liknelser och använde bilder som alla kände till. Varje bonde vill ju så där det blir en bra skörd. Men mycket av sådden blir aldrig någon färdig skörd. På vägen, på stengrunden och bland törnena blir det bara missväxt. Så är det också när Guds ord predikas och lärs.

Guds ord är verkligen ett andligt utsäde som har kraft att föda människor på nytt till frälsning och evigt liv. Ja, det är endast genom Guds eget ord som syndernas förlåtelse ges oss människor. Och då räknas till Guds ord också sakramenten, som är befallda i ordet. Men varför bär då ordet inte frukt hos alla åhörare? Jesus förklarar att ordets verkan kan hindras. De tre hinder som omtalas är följande.

1. Djävulen tar bort ordet. Människorna hör predikan och läser Bibeln, men djävulen hindrar ändå omvändelsen. Han tar bort ordet ur åhörarnas hjärtan. Deras egna tankar och inbillningar är starkare än ordet. Ofta beror detta på okunnighet. Många lyssnar inte så noga och låter inte ordet få verka tillräckligt länge och tillräckligt mycket. Åhöraren tar inte lagens ord på allvar och låter inte Herren visa hur stor och allvarlig synden är. Så förhindrar djävulen att tron föds i hjärtat.

2. Andra tar verkligen emot ordet med glädje. De har förstått syndens allvar men också fått tröst genom evangelium. De har blivit omvända och troende. De har börjat vandra på den rätta vägen mot himlen. Men, tyvärr! De tror endast till en tid och sedan avfaller de. Det är de många frestelserna som kommer. Det är kanske frestelsen att inte komma så ofta till kyrkan och att försumma den personliga andakten, bibelläsningen och bönen. Det kan också vara kamrater och vänner som lockar en kristen bort från ordet. Vad det än är blir resultatet detsamma. Tron slocknar och den kristne är åter tillbaka i otro och förnekelse.

3. Hos en tredje grupp är det världens många nöjen som blir viktigare än saligheten. Det är strävan efter pengar, ägodelar, ära och berömmelse som likt törnena förkväver den säd som har börjat växa.

I dagens predikotext omtalas ett särskilt allvarligt hinder för tron. Det är judarnas anklagelser mot Jesus att han skulle vara en falsk Messias och att han i själva verket är en syndare. Jesus säger här:

Vem av er kan visa att jag skulle ha syndat? Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud. (v. 46-47)

Här var det fråga om motståndet mot Jesus själv. Judarna anklagade honom för att inte säga sanningen. De ifrågasatte själva det budskap som Jesus framförde. De menade att han inte kunde vara den utlovade Messias. Han kunde omöjligt vara Guds Son. När han lärde att han var ett med Fadern i himlen såg de detta som en hädelse. Det hjälpte inte att Jesus klart och tydligt visade, att alla profetiorna i GT nu blev uppfyllda av honom när han gick omkring och botade sjuka, lät blinda få sin syn och gjorde döva hörande. Det hjälpte inte att han till och med uppväckte döda och klart förkunnade frälsningen för hela världen genom sin död och sin uppståndelse. Nej, man ville inte tro på hans ord. Därför sade Jesus:

Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? Den som är av Gud lyssnar till Guds ord (v. 47).

Redan i fråga om jordiska ting är det dåraktigt att inte tro på sådant som är sant och riktigt. De som t.ex. bygger ett hus måste lyssna på vad experterna säger om material, hållfasthet och brandsäkerhet. Det är dåraktigt att av ekonomiska skäl försumma säkerheten. Då kanske byggnaden rasar samman och förstörs när stormar, oväder eller eldsvåda kommer. Ja, vi bör lyssna på vad god vetenskap, medicin, teknik m.m. har kommit fram till. Om vi inte gör det får vi skylla oss själva.

Men hur mycket viktigare är det inte att lyssna på Jesus själv, hans profeter och apostlar när det gäller andliga ting. Jesus betygar ju att Guds ord är sanning. Om vi vill tro på Jesus måste vi också tro på det han säger. Det är dåraktigt att säga att man älskar Jesus och vill tro på honom som person om man sedan vägrar att tro på vad han säger. Jesus betygar ju att det är den helige Ande som talar överallt i ordet. Och Anden är Gud själv. Tecknet på en människa som är av Gud är att han eller hon verkligen lyssnar till Guds ord.

Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. (v. 47)

Den vi har stort förtroende för lyssnar vi noga på och följer hans rekommendationer. Men den som istället väljer att gå sina egna vägar och endast följa sina egna tankar och idéer visar att han inte är av Gud. Han har inte tagit emot ordet och är inte en sann kristen. Därför skall vi rannsaka oss själva och fråga oss: Tror jag verkligen på ordet? Litar jag så mycket på Kristus att jag tar ordet på fullt allvar och ser det som det stora ljuset på min stig (Ps. 119:105)?

Jesu fiender kommer då med hårda anklagelser:

Judarna svarade: Visst har vi rätt när vi säger att du är samarier och besatt av en ond ande? (v. 48)

Det är detsamma som att säga: Du ljuger, Jesus! Vi tror inte att din lära är sann. Det du säger är den onde andens tal. Så avvisar fienderna hela kristendomen, när de påstår att Jesus och hans ord inte kommer från Gud. Detta sker också idag. Hela den moderna bibelkritiken går ut på att Guds ord inte kan var sant. Man ser Bibeln som en mänsklig bok, full med fel och motsägelser. Om dessa gäller Jesu ord i texten:

Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? Den som är av Gud lyssnar till Guds ord.

Samma sak gäller alla dem som menar att Guds ord strider mot den moderna vetenskapen. Man utgår från att Gud inte har den oändligt stora makt och kunskap som Jesus själv lär oss. Men om Gud bara har en liten, begränsad makt och ofta har tagit fel, hur kan han då vara Gud? En Gud som är begränsad och bristfällig kan inte vara Bibelns egen Gud! Men just detta är ateismens stora problem. Världen med hela den stora och underbara skapelsen står där inför våra ögon och ändå säger ateisterna: Det finns ingen Gud. Bibeln kallar detta för dårskap (Ps. 14:1).

Den människa som vill komma till himlen och bli evigt salig skall därför lyssna till hur Jesus svarar sina motståndare och förnekare. Han säger i slutet av vår text:

Jag är inte besatt. Jag ärar min Far, och ni vanärrar mig. Jag söker inte min egen ära, men det finns en som söker den och som dömer. Jag säger er sanningen: Den som bevarar mitt ord ska aldrig någonsin se döden (v. 49-51).

Om vi vill vara sanna kristna skall vi bevara detta Jesu ord i våra hjärtan. Vi skall be Gud om nåd att inte bara vara sådana som tror en liten tid, utan sådana som håller ut i tron intill änden. Målet med vårt dop, med Guds ords predikan, avlösningen och den heliga nattvarden är att vi skall bli bevarade till evigt liv. Vi skall inte lyssna på alla möjliga människotankar utan ge Fadern i himlen all ära. Vi skall lyssna på Jesu ord när han här lovar var och en som håller sig till ordet, att han aldrig någonsin skall se döden. Våra liv varar en kort tid i förhållande till evigheten. Våra kroppar bryts ner och den jordiska döden kommer alltid – om inte Kristus kommer tillbaka innan vi dör. Men en sak är säker: Den som tar emot Guds ord i sitt hjärta och tror på syndernas förlåtelse genom Jesus Kristus, han skall aldrig någonsin se döden. Det är då fråga om den eviga döden, den eviga förtappelsen. Genom Guds ord segrar vi då också över synden, döden och djävulen. Det sker inte genom våra egna krafter och vårt eget förnuft. Men det sker genom Guds ords mäktiga kraft.

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*